

Üliõpilane puudub loengult

Lehitsedes keemia-mäeteaduskonna õppetööst osavõtu päevikut võib teha mõningaid järeldusi õppetööst ja ka selle kohta, miks puuduvad üliõpilased õppetööst. Kontrollpeevik näitab, et puudumise põhjused võib jagada viieks grupiks: haiguse tõttu osavõttu mitte erustest üritustest — peamiselt spordivõistlustest, puudumised semestri alguses seoses eelise semestri võlgade likvideerimisega, puudumised seoses üliõpilase töötamisega väljaspool instituu- ti ja põhjusega puudumised. Ci- gugi, et keemia-mäeteaduskon- nas võib lugea osavõttu õppe- tööst rahuldavaks (puudumised keskmiselt iga üliõpilase kohta 0—20 tunnini), esineb üksikuid üliõpilasi, kes on puudunud õp- petööst kolme kuu kohta 60— 100 tundi ja ka rühmi milles keskmiselt puudumine iga üliõpi- lase kohta on 30—50 tundi (KM- 37).

Üliõpilaste õppeõigus on ti- hedas seoses õpetajaga õppe- tööst, kus uures eriti olulikuks õppeõigusele kujunevad eel- pooltoodud puudumiste põhjus-

test kolm viimast kategooriat. Viimaste aastate jooksul tehtud tähelepanekud lubavad väita, et üliõpilane, kes puudub põh- juseta õppetööst (või ka seoses võlgade likvideerimisega se- mestri algul) 80—100 tundi, ek- samisestiooni edukalt ei soorita. Kuvitav on ka see, et sageli sel- lised üliõpilased ei suuda isegi seletada, kuhu on kadunud õp- petöö ajast 80—100 tundi põhju- seta puudumiste arvel.

Samas on aga olnud rida üli- õpilasi, kes võtavad õppetööst osa korralikult, kuid haiguse tõttu olid sunnitud puuduma 100—150 tundi ning sellele vaatama sooritasid eksamid isegi hästi. Siit võib teha ainult ühe järeld- use: kõrge õppetööstisooni ise- loomustab üliõpilase tõsist suhtumist oma ülesannetesse. Tõsi- na suhtumine töössse kindlustab aga ka head tulemused. Eriti tõ- sist tähelepanu tuleb pöörata I kursuse üliõpilaste õppetööstis- pliini, kuna nad ei oma veel vaja- likke koerusi õppetööstis- kõrgemas koolis ning ka mõne- võrra nõrgem kontroll osavõtu

üle õppetööst (võrreldes kes- kkooriga) võib kujuneda saatus- likuks. Seda on juhtunud. Tu- leb mainida, et teaduskonna sportlased on puudunud õppe- tööst suhteliselt vähe ja õpivad enam vähem edukalt.

Vesteldes üliõpilastega, esita- vad viimased sagei arvamusi, et loengute külastamine peaks ole- ma vaba. Selliseid arvamusi on esitanud absoluutsed «vime- hed» ja mitte eriti hiihvõlt edasijõudjad. Keskmise üliõpi- lane sellist arvamust tavaliselt ei esita, sest temale on loeng ja teised vormid peamiseks tead- miste ammutamiseks. Kahe- pooltoodud grupi kohta võib mainida riigialju, et «vime- rehi» võib ka kohustuslikest loengukülastustest vabastada, viies nad üle nn. individuaal- graafikule, teisele kateooriale oleks vaja muuta vaba õppe- tööst osavõttu põhjusega puudumiste legaalseerimine ning nad ei püüaks instituudis eriti kaua.

E. UUS
Keemia-mäeteaduskonna dekaan

TALLINNA POLÜTEHNILISE INSTITUUDI PARTEI- KOMITEE, REKTORAADI, ELKNU KOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄALEKANDJA

Nr. 24 (382)

XVI aastakäik

Reedel, 11. detsembril 1964

Söökla kitsaskohti ja kuidas neist üle saada

Hiljuti, seistes TPI sööklas pikas järjekorras, oli mul juhus kuulda pealt vaidlust kahe noor- mehe vahel, kus üks püüdis tei- sele selgeks teha, et meie söökla söömine ei tasuvat ära. Põhjen- dustes mainis toosama vaidleja- test ära päris mõtlemapanevaid fakte: pikad järjekorrad, mis põhjustavad hilinemisi loengute- le, söökla söödud toidust ei piisa üheks söögivaheks, kallid toidud jne.

See juhuslikult pealtkuuldud lugu andiski tõuke meie söökla töö analüüsimiseks ja puudustest väljapääsu otsimiseks.

Teatavasti on isal tööaegal võimalik süüa sööklas 12.00-st kuni 18.00-ni ning puhvetis hom- mikul kella 8-st õhtul kella 19.00-ni. Seega lahtioleku aegade suhtes on küll kõik kõige pare- mas korras.

Teisiti on aga lugu järjekor- dadega. Kuidas me jõuaksime niikaugemale, et poleks seda tüüta- vata ootamist? Vestlus söökla pea- koka Julie Akk'iga ja kohviku «Kosmos» direktori sm. Drjomi- niga (meie söökla on nimetatud kohviku filiaaliks), selgus, et nad on kõik teinud selleks, et järje- kordi lühendada: iseteenindami- ne, raha maksmine pärast toitute kättesaamist jne., kuid päri- selt... Jah, kuid selleks on vaja kõikide söökla kasutajate nii üli- õpilaste kui ka õppejõudude, ak- tiivset osavõttu selle küsimuse lahendamiseks. Neid on aga oma 400—500 inimest päevas. Mõnin- gaid mõtteid võib vast äratada paljudes üliõpilases kasutatav mees, mis seisneb selles, et üliõpilane enne sisenemist söök- lasse otab talongi. Sisenedes aga võtab ta kandiku toitudega, mis on komplekslõunana antud päe- val ette nähtud. Teisel päeval on aga komplekslõuna teistest toi- tudest. Seega komplekslõuna koosseis vaheldub päevade kaupa, kuid antud päeval pole võimalik roogasid valida. Või siis teine variant: jätta kõik samaks nagu praegu, ainult et nende jaoks, kellel pole aega seista järjekor- ras, anda välja komplekslõuna väljaspool järjekorda. Mida Teie sellest arvate? «Tallinna Polü- tehnik» ootab teie vastuseid ja ettepanekuid.

Kas oleks võimalik, et üliõpi- lane lahendaks oma söögimur- re kogu järgneva kuuks stipendiumipäeval? Praegu on olukord niisugune, et tudeng sööb pärast stipendiumipäeva mitu korda rohkem kui enne.

Kuidas tasakaalustada söögireži- mi? Tartus on väga populaarne talongidega opereerimine. Nimelt stipendiumipäeval otab tudeng endale talongi üliõpilassöökla söömiseks terveks kuuks ette. Ka meil on seda moodust proovitud. Olukord kujunes niisuguseks, et sööma ei tulnud. Toidud jäid jär- gi ja söökla polnud neid kusa- gile panna. Muidugi, kui tudeng on näiteks Mustamäel, siis on ju võimatu Koplisse sööma sõi- ta. Kuid siinjuures on üks mõte, mis võiks olukorda mõ- ningal määral parandada. Prae- gu alluvad kõik meie söök- lad nii Koplis, Mustamäel kui ka Toompeal erinevatele ettevõtete- le. Meie kitsaskohta parandaks see, kui ühendada kõik TPI söökla ja puhvetid ühe kohviku või restorani filiaalideks ja laiendada talongide kehtivust neis kõigis. Siis võiks üliõpilane süüa igal pool, vaatamata selle- le, kus ta antud momendil asub. Aga mida arvad Sina, tudeng?

Nüüd aga siirdugem sinna, kus keevad auravad supipotid ja kus meeldiv praelõhn meie haistmis- meeli köditama kibub. Kõige ki- rem on vist küll peakokkadel Julie Akk'il ja Leili Kaberil. Pea- vad ju nemad kõige rohkem vast- utama selle eest, et meie tuhan- detesse ulatuval TPI perel oleks kõhud alati kõvasti täis. Kibe- dasti on ametis ka kokad Helme Põldoja ja Irene Oiala. Kõigil neil on aga tööd lausa kuhjaga. Kujutage vaid ette: ainuüksi ühe päevaga tuleb neil ümber töötada 50 kg liha, 150 kg kar- tuleid, 30 kg juurvilja, 10 kg kala jne. See aga nõuab tohutut tööd.

Oleme nende töö eest väga tä- nulikud, sest alati on meie laual olnud maitsvad ja head toidud. See aga ongi kõige tähtsam.

Kuid söökklarahval oli meile pretensioone. Häbi oli kuulda järgnevat: «Pidevalt läheb meil kaduma nuge ja kahvleid.» Seda ütles peakokk Julie Akk. Kas tõesti leidub veel «üliõpilasi», kes oma au hinna eest omavad oda- vaid kahvleid või nuge?

Mida öelda lõpetuseks? Kõige- pealt vast seda, et selle artikliga pole jutt veel lõppenud. Pange pead tööle! Muidu, ütlen ette, see asi ei edene: hakkame seisma ja seisame kogu instituudis õppimi- se ajal järjekorras või nälgime enne stipendiumipäeva.

«Tallinna Polütehnik» ootab kirju.

JAAK PALVARI

Veel mõned päevad

Ämbritäis valget värvi, hulk pintsleid, värvilaikudega kaetud riietuses noored neid ning vär- vilõhn võtsid meid vastu, kui sisenesime Mustamäel ehitata- vasse ühiselamusse.

Detsembri esimese dekaadi jooksul pidi tulema kohalik kom- isjon maja vastu võtma ning me otsustasime enne pisut maad kuulata, kaugel tööd maja juu- res on.

Sissepääs majja oli raskenda- tud. See oli alles ehitamisel, suu- red kruusaja killustikumäed seisid ukse ees, nendest tuli meil üle ronida.

Majja sisenedes haaras isegi meid töö kiire tempo. Igalt poolt kajas haamriööke, ehitajate hõikeid ning isegi üks kreissaag

Ühes toas lõpetasid kaks neiu parajasti ukse värvimise.

Vestluse käigus selgus, et maalritööd nädala pärast maja pikemas pooles lõpetatakse.

Tõepoolest, ringkäigu jooksul veendusime selles isegi. Tubade seinad olid põhiliselt värvitud. Mõned ühekordselt, paljud ka- hekordselt. Värvitoonidest on kasutatud helerohelist, kollast, lillat.

Tubade põrandad on linoleum- kattega. Viimendal korrusel oli linoleum juba peal, teistes veel paigaldamisel.

Kui teiste tööd on kohe näha, on elektrikute oma aga vaevalt märgatav. Viimendal korrusel õiendasid kaks meest mingi juhtmejuuga. Lähemal uurimisel selgus, et need olidki elektrikud. Kontrollisid juhtmetikku toas, et kas vool seda ikka läbib.

Küsimusele — kuuks nende arvates kulub veel aega töö lõ- petamiseks, vastati — umbes nädal. Armatuuride paigalda- mine ja juhtmete kontroll lä- heb kiiresti. Muu on juba kor- ras.

Köökides olid gaasipliidid pai- galdatud. Tubadesse andmisega ning nende tähtaegade mittepi- damisega.

Seekord aga tahaks loota, et antud lubadused ka täidetakse.

Pesuruumides — sooja- ja kül- mavee kraanid. Üks pluss, mida esimeses ühiselamuses pole, kuid toad on samasuured, isegi sama- suured seinakapid on sees ning samuti nitrolakiga kaetud.

Puusepad paigaldasid seinak- appidele lukke, äärelaiste, sobi- tasisid uksti.

Tõepoolest, kui selline tempo kestab, saab ühiselamu pikem

pool nädala-poolteise pärast val- mis.

Huvitusime ka nendest, kes väljas töötasid.

Ühel olid gaasikeevitustööd pa- rajasti käsil. Selgus, et ühendab maja gaasitrassi sisendit.

Elektrikaabel sai sooja aseme maa sees. Jäi üle vaid ühendada.

Buldooser oma võimsa noka- ga silus maja ümbruses liiva- mägesid, tehes juurdepääsuteid.

Töö käis kõikjal pingelisel. Kahju küll, et terve maja va' mis ei saa, kuid ka pikema poole eksploatatsiooni andmine ker- genab tudengite olukorda ma- jutamise alal tunduvalt.

Ehitajad on juba kuulsaks saanud tubadesse andmisega ning nende tähtaegade mittepi- damisega.

Seekord aga tahaks loota, et antud lubadused ka täidetakse.

V. DORVING
MM-31

Toimetusel:

Sellest ajast on möödunud ü! nädala kui meie kirjasaatja ehitust külastas.

Eile heitsime jällegi sinna pil- gu. Mis oli siin muutunud?

Tubade viimistlus on peaaegu täielikult lõpetatud, kuid on veel üksikuid tube, kus puudub põ- randakate. Samuti on kõigi ko- ridoride põrandad värvimata. Seega üliõpilaste vastuvõtmni kulub siiski veel vähemalt nädal.

Intervjuu ühe soojaarmastava tudengiga

«Mitme kraadi juures te ni- metate oma tuba külmaks?»

«13-ne, aga võib-olla ka juba 15-ne juures.»

«Aga väga külmaks?»

«Noh, 10 kraadi juures.»

«Mitu kraadi on aga me'e ins- tituudi moodsamas, 150 üliõpi- lase'e määratud auditooriumis Mustamäel?»

«Rahvas räägib 7—8.»

«Kas teie arvates saaks seä millegagi õigustada?»

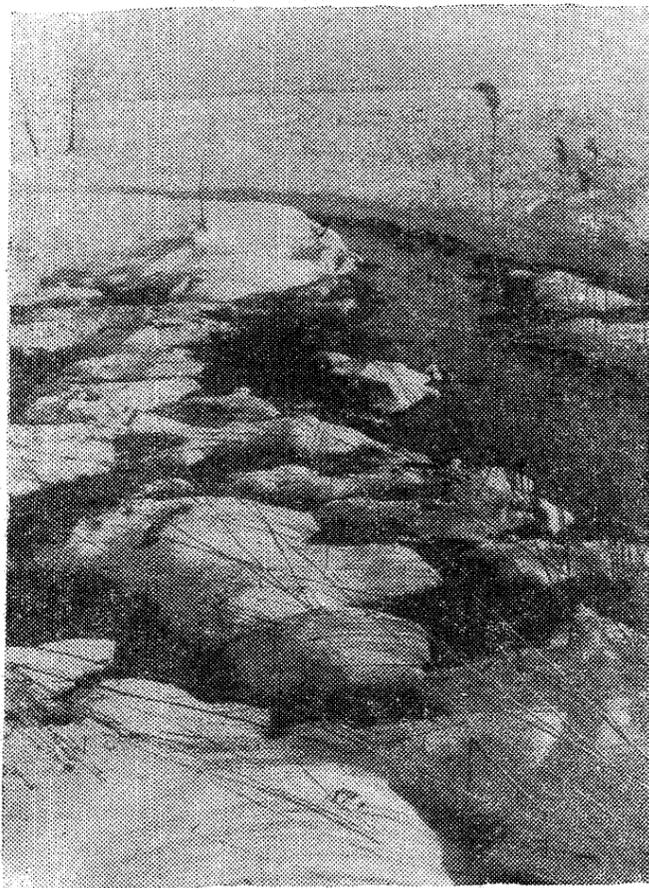
«Muidugi, mõjuvaid põhjuseid võib olla, kuid sellist ma ei tea, mis õigustaks külmade õp- peruumide o'emasolu.»

«Tänan väga.»

«Ühinen selle seltsimehe arva- musega.»

MILLINE PÕHJUS ÕIGUS- TAB KÜLMADE ÕPPERUUMI- DE OLEMASOLU?

Paremale vastajale auh'nd. Küsimuse lahendajale aga kõigi üliõpilaste tänu.

TALVE KIRED

U. Gansi fotoetütüd

Mustamäe staadion

ON VALMIS

Pidamata jäi vaid avavõistlus, kuna külmetaat külmetas kivikõvaks jooksuraja ja lumevaip kattis heiteringid ning hüppepaigad.

Esiõigselt plaanitud valmimise tähtaeg ennetati ühe aasta võrra!

Kuidas oli võimalik säärase hiigelhüppe sooritamine? Vastuse leidmiseks tarvitseb lahti lüüa «Polütehniku» nr. 16/1964. a. see lehekülj, kust leiame J. Kõdari artikli «Üks suvejutt», ja kus sõna-sõnalt on öeldud, et «Suvi, see on kõige lühem, kõige huvitavam, kuid kõige pingelisem semester. Ta on hea semester selle poolest, et tema kohta ei kehti rangelt akadeemilised õppeplaanid, et teda ei atesteerita õppe-märkimikku»... «Oleks väga ebamugav, kui suvine ühiskondlik töö jääks arvestamata või kui seda tehakse teist silma kinni pigistades ja seda ainult ametlike instantside poolt»... «Ilus aeg on see suvi»...

Jah, tollel semestril see hiigelhüpe põhiliselt sooritatigi, imevõlurite, tundmatute ehitajate — üliõpilaste, õppejõudude ja teenistujate poolt!

Lehitsevad ametlikku aruannet, leiame, et nimetatud üliõpilasi oli 1963. aastal 107, kes kuulusid 23-e õpperühma ja kes ühiskondlikku tööd tegid 5618 tunni ulatuses.

Tempo suurenes aga käesoleval aastal märgatavalt, kui 17 268 töötunni ajal labida- ja rehavartest, kanderamaidest, segumasina hoobadest, raja silumise lattidest ja traktori roolist kinni haarasid 1287 katepaari, 104 õpperühmast.

Samas ei saa silmapaari vahele jätta ka 56 kateedri, osakonnast pärit olevat 276 õppejõudu-teenistujat, kes andsid omalt poolt küllaltki tõhusa, 2249 tunnise panuse.

Ja nii kolmekordne hurraa neile 1670 üliõpilasele, õppejõule ja teenistujale, kes 25 977 tunni vältel staadionil töötasid!

Ei ole vist ülelignu, kui koos 1670 staadioni ehitajaga lühidalt meenutada seda, kuidas kahe aasta vältel liivakarjäärast sai staadion.

Kõik see algas sellest, et Mustamäele ehitatavate uute õppekorpusete juures puuduvad spordiehitused. Ja 1962. a. sügisel rektor A. Aarna tõstis üles küsimuse spordiehituste rajamiseks ühiskondlike tööde korras.

Koostööalustatult haldusprorektori H. Eesmaa ja RPI «Eesti Projekt» poolt koostatud projekti autori arhitekt R. Tõlpusega ning kehalise kasvatus ja spordi kateedriga alustati vajalikke eeltöid.

Esiõigselt plaani kohaselt otsustati staadion välja ehitada 1965. a. sügiseks. Teises järgus alustada mängudeväljaku ehitamist 1965. a. kevadel, ja spordihoonete töid alustada 1966. a. kevadel.

VAATAMATA MAHA SADANUD LUMELE SAMMUB KOMISJON STAADIONI VASTU VÕTMA.

TPI Mustamäe õppekorpusete kompleksi projekteriv RPI «Eesti Projekt» oli juba varem generaalplaanis kindlaks määratud staadioni asukoha. Kuna aga staadioni asukoha lõunapoolsel osal kasvab suur männimets, siis nihutati staadioni asukoht paarikümne meetri võrra põhja poole, kus kasvasid üksikud kidurad männid. Töö käigus tuli maast välja juurida 12 suuremat ja 48 väiksemat männi.

Üldjoontes on staadioni asukoht männimetsa keskel, endise liivakarjääri kohal. Maapinnaks on peeneteraline liiv, väga suure filtratsioonikoefitsiendiga, mistõttu vihmavesi kohe sügavale vajub, ja antud juhul vajadust ei olnud drenaaži ehitamiseks. Pinnavesi on 1,25 m sügavusel.

Staadioni asend põhja-lõunasuuna suhtes on täiesti rahuldav.

Rektoraadi soovitusel määras autoteede ja geodeesia kateedri juhataja dots. R. Ambros diplomandile P. Maidrele diplomitööks «TPI Mustamäe staadioni» projekti valmistamiseks.

Staadioni jooksurada on 400 m pikk. Kurved on ehitatud kahe ühesentriilise, 38 m pikkuse raadiusega. Jooksuraja laius on 7,5 m, s. o. kuus jooksurada. Mõlemad sirgteed on kuue rajaga ja 130 m pikkused. Jalgpalliväljaku mõõded on 104x69 m.

Õppetöö vajadusi silmas pidades on lõuna-sektorisse paigutatud kaks kuldõuke ja kaks kettaheite ringi, milliseid saab vajaduse korral kasutada ka tuulitõuke ringidena, ning kaks odaviske rada ja takistusjooksu auk.

Põhjasektorisse on paigutatud kettaheite ja vasaraheite ringid, kaks odaviske ning kolm kõrgushüppe kasti ja kaks kaugus-, kolmikühpe kasti.

Vasaraheite harjutusringi asukohaks on 50 m eemal olev legendik.

Läänesirgtee kõrval asuvad kaks teivashüppekasti, ning idapoolse sirgtee kõrval kaks kaugus- ja kolmikühpe-kasti.

Staadioni jooksurada ümbritsevale mururibale on paigutatud 80 sm kõrgune, torudest tehtud barjäär, mis täidab ka veetorstiku ülesannet. Barjäär on ühendatud 150 m eemal asuva katla-

maja vesivarustuse süsteemiga. Barjääris on 12 veevõtmise kraani. Staadionile pääsemiseks on barjääri jäetud kaks 6 m laiust ava, kus veetoru on viidud maa alla.

Autoteede ja geodeesia kateedri õppejõu E. Viljaranna juhendamisel asetati maha staadioni asukoha ja kõrguste märgid.

Ehitustehnoloogia kateedri juhataja dots. S. Konstantinov suunas üliõpilaste traktori ja buldooseri juhtimise õppepraktika staadionile. kus üliõpilased v. õpetaja I. Auriste juhendamisel alustasid mullatööde ja puude juurimisega. Tööks vajalikud traktorid, buldooseri, järelvankri jne. hoidis pidevalt töökorras sama kateedri vanemmeister P. Press.

Kuna jalgpalliväljaku pinnase peenike liiv ei suuda maapinna niiskust hoida, ning mõjub kahjustavalt pealeveetavale mullakihi, siis niiskuse säilitamiseks ja isolatsiooniks veeti käsikäru- dega peale 3 sm paksune põlevkivituhha kiht.

Paralleelselt alustati jooksuraja äärekivide valamist. Valamiseks vajalikud abinõud, segumasina ja materjal saadi ehitusmaterjalide probleemide laboratooriumi juhataja dots. V. Kikase laboratooriumist.

1963. a. sügisel saabus NSV Liidu Kõrgema ja Kesk-erihariduse Ministeeriumi juhend spordiehituste konkurss-ülevaltuse kohta. Sama aasta 20. detsembri rektoraadi nõupidamisel otsustati 1964. aastal konkursist osa võtta staadioni ehitamise osas. Eeltööde ja tööde läbiviimiseks moodustati komisjon koosseisus:

Esimees ja tööde juhendaja: R. Toomsalu — kehalise kasvatus ja spordikateedri dots. Liikmed: I. Auriste — ehitustehnoloogia kateedri v. õp., A. Tals — autoteede ja geodeesia kateedri v. õpetaja, R. Kauber — ELKNÜ TPI Komitee, A. Vilks — TPI A/Ü Komitee.

Haldusprorektor H. Eesmaa ga kooskõlastatult koostati eelarve 13 000 rubla ulatuses. Projekti eelarve suurus oli 27 000 rubla. Kokkuhoid saadi ühiskondliku tööjõu kasutamise arvelt, ning kalli tellispuur ja savitolmu osalisel asendamisel odavama paekillustiku ja -sõelmetega. Staadioni tööde lõpetamisel olid kulud eelarve raames.

Kuna tuhka liivase maapinna tõttu ei saanud jalgpalliväljaku ja sektoritesse kevade- ja suvekuudel autodega mulda ega paekillustikku vedada, siis otsustati muld ja paekillustik kohale vedada talvetingimustes, kui maapind oli kõvaks külmanud.

Vedudeks vajaliku transpordi korraldajaks oli majandusosakonna juhataja E. Randmaa.

TPI kapitaal-ehituse osakonna juhataja A. Aaviku kaasabil valmistati puutöökojas 35 kanderamaid ja labidatele ning rehadele varred.

Jooksuradade, ning sektorite ja jalgpalliväljaku lõpliku planeerimise viisid läbi autoteede ja geodeesia kateedri v. õpetaja A. Tals ning kapitaal-ehituste osakonna insener E. Knuu, kelle arvele tuleb kirjutada ka riistade ruumi ehitamine.

Staadioni vesivarustuse sissepanekut juhendas sanitaartechnika ja hüdraulika kateedri dots. L. Tepak, kusujuures töö organiseerijaks kohapeal oli sama kateedri aspirant H. Hääl.

Äärekivide, heite-, tõukeringide ning takistusjooksu veeaugu ehitamisel oli tööde organiseerija kehalise kasvatus ja spordikateedri v. õpetaja A. Rõbakov. Sama kateedri ass. H. Meelis maa hoolitses aga vajaliku paekillustiku ja -sõelmete pideva transpordiga.

Rajaroopide, heite- ja tõukeringide võrude valmistamise ning spetsiiki segamiseks vajaliku segumasina jooksu remondi eest hoolitses eksperimentaaltöökoja juhataja E. Saa, kelle juhendamisel on peatselt valmimas ka ühe tonni raskune mootorrull.

Muruseemne, mineraalväetise ja seemne külvi osas oli pidevalt nõuandjaks Jõgeva sordiaretuse jaama põllumajandusteaduste dr. A. Adojaan.

Hüppekastide ja sektorite äärelaudade paigaldamine toimus kehalise kasvatus ja spordikateedri laborandi E. Lehtmetsa juhendamisel. Kahe aasta vältel üliõpilaste ühiskondlikule tööle suunamine toimus õppeprorektor E. Schmidti juhendamisel. Õppevaheajadel aitasid tööd organiseerida TPI komsomollikomitee sekretärid A. Oun ja V. Panov ning ühiskondlike tööde staabi liikmed R. Kauber, J. Mändmets, H. Viinamäe ja I. Gents.

Sügissemestril abistas tööd organiseerida kehalise kasvatus ja spordikateedri juhataja A. Jürisson ja õppejõudude teenistujate töö osas kateedri teenistuja I. Pendre.

Staadioni ehitustööde käik on filmitud kinofotokabineti fotoreporter A. Bogdanovi ja tema assistentide poolt.

Ja selline on linnulennuline lugu TPI Mustamäe staadioni tööde käigust.

Aga kuidas siis jääb V kursuse üliõpilase J. Kõdari «Ühe suvejutuga»? Ei, suvine ühiskondlik «õppetöö» ei jää arvestamata!

Tuleval aastal kevadel, siis kui toimub staadioni avavõistlus, antakse 309 üliõpilasele ja õppejõule-teenistujale kätte Eesti NSV spordiehituste ühiskondliku ehitaja 214 kuldset ja 95 hõbedast rinnamärki.

Jälleägemiseni staadioni avavõistlustel!

R. TOOMSALU

EHITAJAD „KOSMOSES“

28. novembril toimus ehitusteaduskonna õhtu kohvikus «Kosmos». Õppejõude ja üliõpilasi oli koos ligi kaheksada. Õhtu avas haldusprorektor sm. Eesmaa. Sel ajal kui suurem osa seltskonnast tantsupõrandat «sisse õnnistas», valmistas prof. Laul koos oma abilistega I kursust ehitusteaduskonna perre vastu võtma. Prof. Laul rääkis selle toimumise ajaloolisest taustast ja avaldas lootust, et I kursuse tudengiteks löömine kujuneb traditsiooniks. Ehitajate noorimad pidid vastama nii mõnelegi krõbedale küsimusele. Lõpuks tegi komisjon otsuse — kõik I kursuse üliõpilased vastu võtta tudengite nimelkirja ja tunnistada nad üliõpilasmütsi vääriliseks.

Järg jõudis I kursuse rühmajuhendajeni. Neilgi polnud kerge, siiski leidis komisjon kooskõlas publikuga, et nii dots. Allikas kui ka dots. Sumbak ja assistent Ruga omavad küllalt kõrge kvalifikatsiooni ja on väärilised rühmajuhendaja vastutusrikkale kohale. Õhtu järgmiseks ürituseks oli laudkondade vaheline viktoriin. Esikohale tulnutel oli 15 võimalikust 12,5 punkti. Esimene juhind omistati, mõlema võistkonna kaptenite tasavägise «duell» tulemusena märkusena «Pudel šampust» all võistelnud õpperühma EE-91 kollektiivile.

I kursuse ja diplomandide vahelise teatevõistluse võitsid teaduskonna pesamunad kindla edu maaga. Nende häid võimeid ja üksmeelset võidutahet kroonis auhinna tort. Õhtu oli õnnestunud. Lauldi vanu ja uusi üliõpilastele, tantsiti, ütlat vastupidavust üles näidates, jenkati ning loestati, et üliõpilaste pere oskab mitte ainult sooritada eksameid ja arvestusi, vaid ka lõbutseda peoõhtutel.

Kellaosuti oli jõudnud üle südaöö, ent keegi ei tahtnud veel lahkuda. Lõpuks loeti pidu peetuks ja seltskond lagunes laiali tuukuva Tallinna külmast kargetele tänavatele.

Võib-olla pöidud kõik küllaldaselt läbi mõeldud, ehk oleks võinud midagi paremini teha, ent vigadest õpitakse ja kogemusi korjatakse samapisi. Kindel on, et järgmisel aastal kogunetakse taas ja võetakse ehitajate hulka uus tüendus järgmise I kursuse näol.

T. LEEK

I kursuse eksamineerimisel oli otsustava hääleõigusega professor Laul (vasakul). Saa tudengiks, ole tudeng!

A. Lensmenti fotod

TEILE, TEADUSEMEHED

TPI Raamatukokku saabuvad 1964. aasta septembrist järgmised perioodilised bibliograafilis- ja teaduslikud väljaanded:

1. НОВАЯ СОВЕТСКАЯ ЛИТЕРАТУРА О НАУКЕ И НАУЧНО-ИССЛЕДОВАТЕЛЬСКОЙ РАБОТЕ В СССР. Ilmub 12 numbrit aastas. Registreerib raamatuid ja artikleid teaduse üldkõnnetest, teadusliku uurimistöö organiseerimisest, NSV Liidus, eri liiduvaldkondade teadusele kajastavat materjali, üksikute teadusharude taset ja ülesandeid peegeldavalt materjale, samuti teaduslike kongresside, konverentside ja nõupidamiste materjale teadusharude kaupa.

2. НОВАЯ ЛИТЕРАТУРА О НАУКЕ И НАУЧНО-ИССЛЕДОВАТЕЛЬСКОЙ РАБОТЕ ЗА РУБЕЖОМ. Ilmub 12 numbrit aastas. Peegeldab nii NSV Liidus kui välismaal rahvusvahelise teaduse kohta ilmunud raamatuid ja artikleid, üksikute

maade teadusliku uurimistöö, teaduslike kongresside jne. materjale ning üksikute teadusharude taset kajastavat kirjandust teadusharude kaupa. Erilist huvi võib pakkuda kõrgema kooli teadusliku teadusliku materjali (õpetamise meetodid, küsimused, kõrgemate koolide rahvusvahelised sidemed, kõrgema kooli teadusliku üksikute maade kaupa jne.).

3. НОВАЯ СОВЕТСКАЯ ЭКОНОМИЧЕСКАЯ ЛИТЕРАТУРА. Ilmub 12 numbrit aastas.

4. НОВАЯ ИНОСТРАННАЯ ЭКОНОМИЧЕСКАЯ ЛИТЕРАТУРА. Ilmub 12 numbrit aastas.

5. НОВАЯ СОВЕТСКАЯ ЛИТЕРАТУРА ПО ЯЗЫКОЗНАНИЮ. Ilmub 12 numbrit aastas.

6. НОВАЯ ИНОСТРАННАЯ ЛИТЕРАТУРА ПО ЯЗЫКОЗНАНИЮ. Ilmub 12 numbrit aastas.

Väljaanded on võimalik kasutada TPI Raamatukogu bibliograafia sektoris. Bibliograafia sektor on avatud igal tööpäeval kella 10.00—19.00.

„Referativnoi žurnal“

Maailmas ilmub praegu aastas mitukümmend tuhat tehnika-alast ja humanitaarajakirja umbes 3 miljoni artikliga.

Sageli juhtub, et leitaja-ratsionaliseerija esitanud oma ettepaneku, saab vastuse, et selline leiutus või tüendus on juba kasutatud.

Milline on väljapääs, kuidas abistada ratsionaliseerijat-konstruktorit tutvumisel selle informatsioonimassiga.

Selleks loodi Moskvas 1952. aastal Üleliiduline Teadusliku ja Tehnilise Informatsiooni Instituut (ВНИТИ). 22 tuhat spetsialisti on siin ametis kogu meie maal ilmuva ja samuti 102-st välisriigist saabuva 15 000 ajakirja materjalide hulgast huvitavama väljavalimisega ja nendest lühireferaatide tegemisega.

«Referativnoi žurnal» käsitleb väljastatud tähtsamaid artikleid ja patente

metallurgia, masinaehituse, elektrotehnika, transpordi jt. alade kohta.

1965. a. ilmub 160 ajakirja numbrit. Instituut annab välja ka kiirinformatsiooni, mis 1965. a. ilmub 7 seerias kõigi tähtsamate tehnikaharude kohta. Väljaanded sellest seeriast ilmuvad 4 korda kuus. Tellimise hind aastaks 5 kuni 13 rubla. Nendes väljaannetes on koos illustreeriva materjaliga tähtsamad välismaa ja kodumaa tehniliste saavutuste lühikokkuvõtted. Ajakirja saab tellida kõigest «Ajakirjandusliidu» tellimise punktistest ja postkontoritest.

Kui lugejat huvitab artikkel teatavast tekstist, siis võib ta vastava tasu eest tellida kas artikli fotokoopia või mikrofilmi aadressil:

Моск., обл. г. Люберцы—6, Октябрьский проспект, 403, Производственно-издательский комбинат ВНИТИ. Бюро заказов.

TPI kirjastusgrupi väljaandel ilmub

R. Ambros, A. Prikk, Tehnilis-ökonomilisi põhjendusi teekattetuubi valikul Eesti NSV-s. Tln., 1964, 32 lk., 250 eks., 7 kop.

Тераспрофиллиде tabelid. Tln., 26 lk., 2000 eks., 5 kop. Stanley Houghton. The Dear Departed. (Ühevaatuslik

näidend) Tln., 1964, 20 lk., 200 eks., 3 kop.

Müük toimub igal teisipäeval ja reedel kella 10-st kuni 16-ni Pikk jalg 14, III korrus, tuba 29. Rahuldavaks almut kollektiivtellimusi. Üksik-eksemplare saab osta TPI peahoone VRK müügilaust.

Vastus kirjutisele

„Saladuslik asi nr. 2“

Kõigepealt märgime, et kursuse- ja diplomiprojektide tegemises peavad olema kõrgemates õppeasutustes ette nähtud vastavad tööruumid (joonestussaalid). Korra kohaselt ei tohi üliõpilased kursuse- ja diplomiprojektide teha väljaspool selleks ettenähtud ruume.

Ehitusteaduskonnas lõppes projektide tegemine instituudi ruumides 10. a. tagasi suure ruumipuuduse tõttu. Võõrdunud töötamast joonestussaalides, on üliõpilased sunnitud koostama projekte korterites ja ühiselamutes, kus sageli pole tingimusi normaalseks tööks, rääkimata efektiivselt juhendamiseks. Niisugune olukord mõjutab halvasti õppeedukust, kuna ehitusteaduskonna üliõpilastel on kursuseprojekte tundumata rohkem kui teistes teaduskondades ja see on ehitusinseneri üks olulisemaid õppetöö vorme.

Ehitusteaduskonna nõukogus on korduvalt üles tõstatatud küsimus projekteerimisruumidest. Lanendus lükkus aga edasi kuni käesoleva sügiseni, kus õppeprorektori otsuse põhjal saadi 25. sept. ruum nr. 407 V õppekorpuses Mustamäel.

Oktoobri alguseks oli hangitud vajalik hulk joonestussalude koostamiseks, kirjutuslaudu ja toole. Ruum mahutab 22 üliõpilast-joonestajat. Ettevalmistused lõppenud, tehti see neljale diplomitöö juhendavale kateedri teatavaks ja ühtlasi koostati töökohtade jaotuse plaan kateedrite vahel. Soovitati suunata joonestussaalid esmajärjekorras neid dip-

lomande, kes on töös maha jäänud või kes elavad Mustamäe ühiselamuses. Edaspidised asjaolud kujunesid aga selliseks, et mitmesugustel objektivõimel põhjustel diplomandid ei soovinud ruumi kasutada. Hiljem kohustati diplomande joonestussaalid asuma, mis aga samuti ei andnud soovitud tulemust. Alles mõeldud nädalal olukord muutus ja kontrollitud andmeil ruumis nr. 407 töötab osa diplomande.

Joonestussaalid kasutamise küsimust arutas oma koosolekul ka teaduskonna nõukogu 27. novembril, kus leiti, et kateedrid hakkavad seda ruumi edaspidi kasutama ka kursuseprojekteerimiseks, millist soovi on avaldanud ka Mustamäe ühiselamuse elu-nevad üliõpilased.

Seoses projekteerimisruumi kasutamisega on esile kerkinud rida probleeme, mida püütakse jõudumööda lahendada: 1) käsiraamatukogu loomine kateedrite juurde, mis võimaldaks joonestussaalid varustada vajalike käsiraamatute, tehniliste tingimuste ja normidega; 2) iga ruumi kasutaja tarvis lukustatava kapi saamine. Täolisid kapid on ette nähtud tulevase õppeaasta teaduskonna joonestussaalides uues õppekorpus; 3) kuna ruumi joonestussaalid on ainult väikesele osale üliõpilastest, siis ei saa dekanat püstitada üldist nõuet, et diplomitööde koostamine väljaspool instituudi ruume on lubamatu.

H. ORUVEE
Ehitusteaduskonna dekaan

O. TÕELEID

LUULE

Murran lõunaks päiksekiire, rüüpan pilvest tubli sõõmu. Ilmast, mil ei ole piire, hingam joovastavat rõõmu. Rõõmuks, valuks, mureks — kõige

töötlen südameemaaki. Ilusaks saab kõik mis õige, vahel aeg kuid heidab praaki. Muinasjutt mul voodiks tuli — juuksed sassi ajas uni. Ärkan. Võtan kammiks tuule. Mina võin, sest olen luule.

„Tallinna Polütehnik“ SAI KÜSIMUSE

Kas üliõpilased kes on abielus

elamutes, ei võiks elada ühes toas?

Vastuse palusime haldusprorektorilt H. Eesmaalt.

Kui üliõpilased on abielus ja elavad ühiselamuse eraldi tubades, siis on mõeldav nende majutamine ühte tuppa ühiselamuse nr. 1 1965. aastal. Abielus üliõpilaste ümbermajutamise ettepaneku vaatab läbi rektoraat ühiselamuse nõukogu ettepanekul.

Hommik ulatas linnupetteks päikese kollasel taldrikul killukese ärkamisõnne, et päev

võiks anda kõik teised õnned... Kukk hüüdis:

loll, kes ei ärka, kui õnned jooksevad ringi maitsvad nagu rasvased vihmaussid! Kukeleegu!!!
Uni (endamisi sõimates kukke) laulis häällaulu ja tahtis näitama hakata imeilusat filmi õnnest

nagu tõeliselt: mida ma oskan tahta ja mida ma ei oskagi tahta... Nagu tõeliselt.

Mina avasin kaks päris tõeliselt ahnet silma ja ütlesin kraaniveele:

ja tema soovis mulle head isu...

KUS MEIE RAHVAS KÄIB?

Noh, käime Koplis, Toompeal, Mustamäel... Osakese meie institutiidist kannavad üliõpilased oma terashallides mütsides pühadeks koju minnes üle kogu Eesti laiali. Kuhu siis rohkem ikka veel? Ei, siiski...

Riia, Moskva, Leningrad, Severodonetsk, Dnepropetrovsk... Ei usu? Otsime siis kinnitust rektori käskkirjade kaustast. Vaatame mõningaid kahe viimase kuu komanderinguid.

Komandeerida dotsent E. Risthein Dnepropetrovskisse, Odeessasse ja Moskvasse lepingulise uurimistööga seotud küsimuste lahendamiseks.

Komandeerida õpperühma KT-111 diplomand Anne Neem Moskvasse Üleliidulisse Piiritustööstuse Teadusliku Uurimise Instituuti vajalike materjalidega tutvumiseks.

Komandeerida vanemõpetaja V. Reedik Moskvasse edasisõiduks Tšehhoslovakkiasse 10 kuuks.

Komandeerida insener R.

Priiman Kohtla-Järvele õppefilmide skeemide filmimiseks.

Komandeerida üliõpilane J. Veiderma Harkovi Pingehitustehasesse lihvpinkide konstruktiooniga tutvumiseks, mis on vajalik diplomtöö teostamiseks.

Komandeerida sm-d A. Kont, M. Rüütelmaa, L. Joorits ja V. Arro Leningradi Ülikooli välismaise teadusliku stažeerinimise küsimuses.

Komandeerida dots. M. Veidermaa Moskvasse Kõrgema Hariduse Ministeeriumi Kolleegiumi väljakutsel.

Komandeerida prof. L. Jürgenson Moskvasse esinemiseks ametliku oponentina.

Komandeerida dots. T. Randvee Riiga konsulteerimiseks liitunud konstruktioonide kasutamise küsimuses.

Komandeerida prof. I. Öpik Moskvasse osavõtmiseks «Izvestija» toimetuse koosolekust.

Komandeerida Trakaisse (Leedu NSV) ja tagasi Balti Kõrgemate Koolide meistrivõist-

lustele orienteerumises üliõpilased (20 nime), võistkonna esinaja M. Toomis ja treener T. Laja.

Komandeerida filosoofia kateedri aspirant V. Pohla Leningradi Riikliku Ülikooli teadusliku konsultatsiooni saamiseks kandidaadidissertatsiooni küsimuses.

Komandeerida diplomand N. Lissovenko Severodonetskisse Juhtimisinsinööri Teadusliku Uurimise Instituuti diplomiprojektiga seoses olevate küsimuste lahendamiseks.

Komandeerida laboratooriumi juhataja E. Kask Leningradi turbiini tööarata üleandmiseks.

Komandeerida arvutustehnika kateedri juhataja K. Allik Moskvasse osavõtuks teaduslik-tehnilisest nõupidamisest arvutustehnika alal.

Seoses NSVL Kõrgema ja Keskk-erihariduse Ministeeriumi ülesandel koostatava õpiku koostööstamise vajadusega komandeerida kehalise kasvatus ja spordi kateedri vanemõpetaja J. Dutkin Riiga.

Komandeerida vanem-insener H. Kivimägi Leningradi ära tooma eeskujulikke mõdeteriistu.

Käskkirjad käskkirjadeks. «Kuiv värk» ütleb tudeng. Olen temaga täielikult nõus, kuid ergutame lugedes siiski veidi oma fantaasiat ja näitame (vähemalt näitame!), et tõenäolisusteoorias oleme kohe päriselt oma kodus.

Võtame kasvõi needsamad lepingulised uurimistööd, mida arvatavasti võib rohkem kui kümnetega lugeda. Teatakse rääkida, et meie teadusmehed olevat ka väljamaal (s.o. väljaspool instituuti) kenakest hinnas ja nii mõnigi teadusetempel limpsaks mõned heameelega maiusroaks ära.

Kui ka käesolevast kirjutisest mõni mõttesaba pihku jääb, ehk vastupidi — mõni mõte sellest loost oskab «Tallinna Polütehnik» lugeval tudengil fantaasia või uudishimu hanna pihku krabada, siis jääb mul ainult soovida tugevat sikutamist ja sellele «vaesele» tudengile julgust sulge pihku võtta.

Toimetuse oleks üliõnne, kui tema teenitav pooljumal lugeja teaks, kas tasub komandeerimiskäskkirjade tsiteerimise rubriiki veel edaspidi jätkata. Kui jah, siis aitaks talle ka paremat pealkirja leida.

OLEV TÕELEID

M. JUHANSON
Naise portree

KUNSTI-RINGILT

«Tere!»

Tutvumas Riia linnaga

Kadunud kuu 18-ndal päeval pani Vihmane Pealinn 12 niiskunud tudengit mugavasse raudteevagunisse ning jõuavankri kaasabil vurasid nad lõunasse, mitte päris troopikasse, aga sinna poole... Hommik leidis tudengitepere liikumas juba Riia tänavail, sihiks kohalik sõsar- (või vennas-) instituut.

Edaspidise elukäigu kindlakstegevamiseks saadeti esindajad Rahvamajanduse Nõukogusse, kus käiku ja kärmesti kujundati valmis päevaprogrammid. Juba siin tundusime lõunanaabrite külalislahkust, nad ei jättnud kasutamata ühtegi võimalust meie juhatamiseks ega juhendamiseks.

Vahepeal olid kaaslasted jõudnud muretseda juurdepääsuloa ühele RPI ühistest elamutest.

Asjatoimetustega ühele poole saanud, asusime teele vabrikusse «Rigas Sampaniešku Rūpnīcā». Ettevõtte 2 tsehhi võtavad enda alla küllalt suure maa-ala, nii et ühele tänavapoolsele ära ei mahugi. Tutvumist alustasime teisest tsehhist... Mõni sõna üldist: tehas on rajatud mõned aastakümned tagasi, momendil töötab 1/3 võimsusega rekonstrueerimise töttu?... Siis asja juurde (piltlikult öeldes alama ja suuruste veinivaatide manu): tehas toodab mitmesuguseid veinisorte, nagu «Riia», «Kirsi», «Vermut» jt. Degusteerimishindena mõlkus kõigil mõttes «väga hea». Esimeses tsehhis valmistati kõikjal tuntud «Nõukogude šampust».

Pärast rekonstrueerimist saab toodang olema piisavalt suur, et rahuldada ettevõttele esitatud nõudmisi. Sisustus, mehhaniseerimine, automatiseerimine ja töötõhusused üldse õigustasid igati rekonstrueerimisele minekut. Näiteks šampusepudelite korkimisel polevat haruldased juhtumid, kus lendav traadijupike vigastab kaitsmata nägu või isegi silmi.

Lahkumisel tõstisime klaase vastastikusteks tervitusteks, vahutava märjukese enda ja selle tegijate auks.

Järgmisena oli kavas üks keerulise nimega ettevõtte. Selgituseks niipalju, et seal valmistatakse puhtaid keemilisi aineid ja protsessid on biokeemilise kallakuga.

Momendil oli teoksil sidrunhappe tootmine. Tehase tehnoloog andis meile põhjaliku ülevaate tehnoloogilistest käigust ja vastas rohketele küsimustele. Peab tunnustama, et see oli üheks huvitavamaks ettevõtteks. Meile oli uudne nii kultuuride kasvatamine, töötlemine jms. Kavaks oli neil veelgi efektiivsemate meetodite kasutuselevõtmine. Kindlasti külastame ettevõtet uuesti, kui sidrunhappe valmistamine juba uuel, senini ainulaadsel meetodil!

Kella järgi otsustades oli ka meie tööpäev läbi... tšepooldest, väsimus hakkas nõudma oma osa. Vapramad jõudsid veel heita

pilgu kaubamajja ning kohvikusse.

Järgmise päeva hommik saatis meid kondiitritoodete vabrikusse «Laima». Kui meil on kõik tooted koondatud ühe mütsi alla («Kalev»), siis Lätis on 3 spetsialiseeritud kondiitritoodete vabrikut (ühes neist valmistatakse põhiliselt jahust tooteid, teises karakelli ja kolmandas šokolaadi ja iiriseid).

«Laima» on tublik konkurendiks meie «Kalevi» vastavatele osakondadele. Kuna kõik seal nähtu oli uus, siis tekkis tunne, nagu oleks nende toodang hoopis mitmekesisem. Kuid vestluses selgus, et mõlemad hülgavad oma originaalsete ja maitsvate toodetega.

Järgkorras neljandaks ettevõtteks oli Riia Piimakombinaat. Sõidu järgi otsustades asus ta küll maailma otsas, tegelikult ainult Riia piiril.

Ees ootas nii mõndagi Tallinnas nähtut, tänu tüüpprojektide hoogsale levikule. Kohalik rahvas ei olnud projektiga küll rahul, selles sai ka ise veendunud — palju oli läbimõtlematult teostatud ideid.

Huvitav (ja nii kaasaegne!) oli kuulda põhjust, miks kombinaat ei täida plaani ja ei tööta projekteeritud võimsusega. Asi seisvat Riia linnas endas, ta olevat nagu jonnakas laps: ei taha päevas üle 0,75 l piima inimese kohta ja punkt. Kui saaks selle «lapse» niikaugale, et ta jooks 0,85 l, siis täidaks kombinaat plaani... Kuid siis ütles arst: liigsöömine, s. t. joome on patt! Nagu eeltoodust selgub, ra-

huldab kombinaat igati linna vajadused ja seda õige mitmekesise toodanguga.

Pärast ümmarguse laua ümber istumist said kasu mõlemad pooled (meil oli küllaldaselt andmeid Eesti piimakombinaatide elustolu). Degusteerimisžurnaali sissekandes tuli kindlalt tunnustada nende kohupiima üleolekut, meie omalt poolt kiitlesime kodulinna kefiriga — nii et lõpuks sõbralik 1:1 viik.

Sellega lõppes siis teise päeva ametlik osa... mitteametliku osa täitsid väga mitmesugused meeldivad kultuurilised meelelahutused: kes vaatas liikuvat kaunitari, kes veetis meeldejäädvalt kauni õhtu kohvikus «Luna», kes...

Viimane päev... Meeleolu ärev, ilm jälle pahur ja vesine...

Ees ootasid Riia Sardiinikombinaat ja Õlletehas «Riga» — mõlemad nagu loodud järjest külastamiseks!

...kõik kajakad on kõhkvel... laseb Harald Uibo oma «Rannamännis» öelda. Eks meilgi olid omad kajakad...

Seni siiski veel rahulikult vurasime omnibusiga piki mitmesuguseid «ielasid» mere poole. Oli tubli tunnike sõitu, enne kui merehõngu (segamini kala omaga) tunda saime. Kuna varem pole juhust olnud sattuda kalakombinaati, siis ka suur huvi sisse-seade, tehnoloogia jms. vastu. Seletusi andis peainsener, kelle abil saime suurepärase ettekuju- tuse kohalikust elu-olust, ka sel- lest, et isegi veekogu läheduses võib ühel ettevõtte hoonetest

katus ära põleda (jo siis tempo üle projekteeritud võimsuse kip- pus minema). Lahkusime kombi- naadist heade muljetega.

Viimane tehas jäi mitmesugustel (kaalukatel ja kaalututel) põhjustel ära. Selle asemel sai suurem osa 12-st vahetult enne rongi väljumist üle elada mõdu- ka hulga mittetervistlikke mo- mente. Kurja juur seisis pileti- tes, mis alles 3—4 minutit enne rongi väljumist õiged peremehed üles leidsid.

Lõpetuseks: keemikute kosmoseõhtu eel- õhtul tõi vabariikide-vaheline ekspress «Čaika» Pealinnaga tagasi TPI toiduainetehnoloogia V kursuse tudengid (nende keerd- käikudest Riia linna peal oliigi eelpool juttu).

Küllaisena viibis kaasas kee- mia-mäeteaduskonna ÜTÜ Nõu- kogu esimees Andres Niitra.

Ja päris lõpetuseks suur tänu dots. k. t. A. Kõstnerile ning komsomolikomitee sekretärile V. Panovile, kes aitasid kaasa eks- kursiooni heale kordaminekule.

Tänu ka asjaosalistele, kes ras- kustest hoolimata hea tujuuga Tal- linnasse tagasi jõudsid.

Kõige lõpuks ei saa jätta vis- kamata kiivi vastavasse kapsa- aeda: tundub, et õppekursioo- nid väljaspoole vabariiki on siis- ki efektiivsed.

ANDRES TALVARI
KT-91

Tallinna esivõistlustelt korvpallis

Käesolevatest Tallinna-esivõistlustest korvpallis võitis TPI osa 3 meeskonna ja ühe naiskonnaga. Nii rohkearvuliselt pole TPI varem olnud esindatud Tallinna esivõistlustel. Meeste turniiri võitis TPI I võistkond ja seda juba 5 korda järjest.

Võidukasse meeskonda kuulusid T. Lepmets, P. Tomson, P. Pärö, V. Suurkask, A. Keevallik, R. Grünberg, P. Mõnter, A. Viil, T. Liebe ja A. Meimer.

Rahuldavalt esines II meeskond. Ühepunktiline napp kaotus Tallinna «Dünamole» jättis meeskonna 5. kohale. IV meeskond, kes esmakordselt võistles Tallinna esivõistlustel, tuli 7. kohale ja omab õiguse ka tuleval aastal võistelda esigrupis.

Instituudi naiskond esines veidi nõrgemini kui eelmisel aastal. Alagrupis saadud kaotus «Normalt» viis teise gruppi ja üldkokkuvõttes tulli 5. kohale. Naiskonna mängus andis tunda keskmängija puudumine, kuna T. Tepaks siirdus edasi õppima Moskvasse. TPI spordiklubile teeb muret naiskonna edasine saatus, kuna osa põhikoosseisu mängijaid siirduvad seoses lõpetamisega tööle teistesse vabariigi linnadesse.

Neile vääriiline järelekasv aga puudub. Mida mõtlevad üliõpilased Karbe, Vool ja Ojasoo, kes enne instituuti astumist olid aktiivsed korvpallurid, kuid instituudis lõjavad kõrvale sporditööst? Kas nemad ei ole huvitatud instituudi spordiau kaitsmisest?

Meeste võistlustel võitis kuldmedali Malle Pajumägi, kes koos U. Nurgesega tuli esikohale ka segapaarismängus. Kolmanda kulla omandas TPI spordiklubi instruktor M. Pajumägi naispaarismängus koos I keskkooli õpilase Krista Sanderiga. Meeste võistlustel võitis teistest parem I keskkooli õpilane Hindrek Sepp, kes otsustavas kohtumises võitis U. Nurgese 2:1 (15:12 11:15, 15:9). Meespaarismängus oli võidukas TPI paar U. Nurges-H. Meesmaa. Edukalt esinesid mõõdund võistlustel ka meie üliõpilased, kes alustasid mängu õppimist alles käesoleva aasta oktoobrikuus. Nii saavutas ehitusteaduskonna üliõpilane J. Tartto hinnatava 5. koha meeste võistkonnas. Finaalturniirile mängis end ka J. Nuuter (MP-11).

Programmeeritud õpetamine

Viimastel aastatel rakendatakse pedagoogikas üha rohkem uusi meetodeid ja võtteid, mis muudavad õppeprotsessi tunduvalt kaasajaks. Üheks selliseks õpetamisviisiks on programmeeritud õpetamine. Põhiliselt teostatakse programmeeritud õpetamist kahe süsteemi — erialase ja hargprogrammi järgi. Lineaarse programmi järgi töötatakse me v.-õp. M. Jaaguse füüsikaloengutel. Selle programmi järgi saab üliõpilane pärast väikeste portsjonitena antud õppematerjali läbilugemist küsimuse läbivõetud materjali kinnistamiseks. Oma vastus tuleb üliõpilasel kirjutada teksti. Vastuse õigsust saab kontrollida kätteantud vastuste lehe abil. Meie rühm õppis lineaarse programmi järgi kuue loengutunni vältel. Selle aja jooksul jõudisime iseseisvalt läbi töötada Romanova programmeeritud õpikust peatükid «Pöörleva liikumise dünaamika» ja «Gravitatsiooniväli». Materjali lugemise käigus esitati näiteks küsimused:

- 1 Mis on jõumoment?
 - 2 Mis on jõu õlg?
- Sellised küsimused nõudsid üliõpilastelt keskkooli füüsikakursuse meeldetuletamist. Samuti esitati küsimus, kuidas tulatakse keha inertsmomendi valem. Selle valemil sai tuletada analoogiliselt eelmistele. Selline töö korraldus arendab loogilist

J. Luvištšuk ENSV meistriks

Vehklemissport on meie instituudis spordiala, millel on vanad traditsioonid. Hiljuti täitis 15 aastat päevast, millal meie üliõpilased võitsid esmakordselt vabariigi meistritiitli. Aastate jooksul on sellega toime tulnud mitmed üliõpilased, kes nüüd tegutsevad selle ala aktivistidena nagu B. Valdek, R. Zobel, G. Ozerov, U. Vaidre, I. Puistara, H. Arro, L. Piel, A. Tiido jt.

Nüüd täienes see nimekiri Jusef Luvištšuki nimega, kes tuli vabariigi meistriks floretis, olgugi et ta NSVL Rahvaste spartakiaadil 1963. a. täitis meistersportlase normatiivi epee relvallis.

H. ERM

TPI tõstjate napist kaotusest Kaunases

Käesoleval aastal võidi läbi sõprusvõistlus KPI—TPI Kaunases NSVL konstitutsiooni aastapäeva tähistamiseks. Võistlus on kujunenud heaks sõprusühenduste tugevdamise vahendiks kahe vennasvabariigi üliõpilasperele ning aitab kaasa tõstesporti taseme tõstmisele, mis viimastel aastatel on teinud märgatavaid edusamme.

Eri konkurentsitihe oli võistlus käesoleval aastal ja lõpptulemuseks kujunes kõige napim

ühe-punktiline kaotus, kuna kaasa ei võistelnud TPI tugevaim Karl Atsar. Seetõttu tuli kohapeal teha võistkonnas muudatus ning liikata Uus ja Unger järgmisse kaalukategooriasse. Kaunase võistkonna peamiseks tõstjaks osutus I spordijärgule vastava tulemuse saavutanud R. Keras ja meie võistkonna kõige tugevamaks — võistluse absoluutse tulemuse autor M. Unger.

O. KULDERKNUP

Tulemused:

Helveskaal: I L. Kanger	TPI 152,5 kg	III järk
Kärbeskaal: I V. Stonkus	KPI 257,5 " II "	
Sulgkaal: I B. Morkus	KPI 265 " II "	
Kergekaal: I R. Keras	KPI 320 " I "	
Kergekeskkaal: I J. Sepp	TPI 307,5 " II "	
Keskkaal: I M. Runo	KPI 352,5 " II "	
Poolraskekaal: I J. Uus	TPI 330 " II "	
Raskekaal: I M. Unger	TPI 360 " II "	
Üllraskekaal: I R. Plunge	KPI 345 " III "	

Sulgballurite võidud

Instituudi sulgpallurid saavutasid rea medaleid pühapäeval lõppenud Tallinna esivõistlustel.

Naliste üksikmängus võitis kuldmedali Malle Pajumägi, kes koos U. Nurgesega tuli esikohale ka segapaarismängus. Kolmanda kulla omandas TPI spordiklubi instruktor M. Pajumägi naispaarismängus koos I keskkooli õpilase Krista Sanderiga. Meeste võistlustel võitis teistest parem I keskkooli õpilane Hindrek Sepp, kes otsustavas kohtumises võitis U. Nurgese 2:1 (15:12 11:15, 15:9). Meespaarismängus oli võidukas TPI paar U. Nurges-H. Meesmaa.

Edukalt esinesid mõõdund võistlustel ka meie üliõpilased, kes alustasid mängu õppimist alles käesoleva aasta oktoobrikuus. Nii saavutas ehitusteaduskonna üliõpilane J. Tartto hinnatava 5. koha meeste võistkonnas. Finaalturniirile mängis end ka J. Nuuter (MP-11).

Lõpplõpetuse aastate jooksul näha Tallinna ja vabariigi paremikus juba meie üliõpilasi.

KIRJANDUS-ÕHTULT

Teisipäeva õhtul oli meie raamatukogus V. Grossi uue romaani «Pinguinabrid» arutelu. Kaks tundi vaidlust Urmeti ja Irene, Paltseri ja Aita elamise-olemise üle. Kuidas ja miks käitustid nad just nii. Mis tundus siirana, mis võltsina! Romaani analüüsideks jõuti isegi naise kujutamiseni üldse eesti nõukogude kirjanduses.

Ja tõesti — huvitav oli kuulda, kuidas keegi romaani mõistis, ühte või teise tegelasse suhtus.

Väga tore oli Villem Grossi humoorikas vestlus oma raamatust ja temast kirjutamisest. Selgus, et Einol ja eriti Paltseril on olemas prototüübid elus, et Irene on aga täiesti autori poolt ilmale toodud.

Seda õhtut oldi kaua ja hoollega ette valmistatud. Kes vähegi lahtiste silmadega meie hoonetes ringi liigub, see pidi kindlasti igas võimalikus kohas kuulutusi nägema. Arutusõhtust oli teatanud «Põldehnik» ja sama päeva «Õhtuleht». Ja rahvast oligi küllalt: oli õppejõude, aspirante, muid asjahuvilisi, kuid üliõpilasi — hädavaevu kümme-kond. Halvasti tegite, et ei tulnud.

Meil oli väga huvitav!

A. NIITMAA

Ametiühingu häbipost

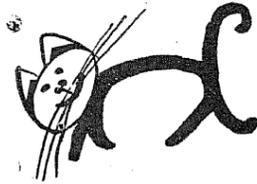
Seisuga 3. detsember 1964. a. olid ehitusteaduskonnas järgmised a/ü liikmemaksude võlglasted:

I. Auriste — ehitustehnoloogia kateedri van. õpetaja, alates 1. maist 1964. a.

V. Reiman — ehitustehnoloogia kateedri dotsendi k. t., alates 1. maist 1964. a.

M. Kiho — ehitustehnoloogia kateeder — laborat. juhataja, a/ü organisaator, alates 1. märtsist 1964. a.

K. Mõistnik — ehitustehnoloogia kateeder — van. laborant, alates 1. märts 1964. a. Opperühm ET-71 — a/ü organisaator: praegune J. Leetmaa, endine — K. Rannik, alates 1. veebr. 1964. a.

Sõber SASS ja tema kurb lugu

ulatuvat kappi, siis vurrudega pead ja adjöö... läks.

«Neeud kassiraisk,» ütles Sass ja sülitas.

Ma ei saanud millegist aru. «Tead mis, Ivo, selle sildiga lähen küll hauda. Ütle, kas sa ei tea, kuidas saaks kassi tappa?»

Kohkusin küsimuses ja vaatasin tema silmadesse, lootes leida hullunud sõbra. Kuid ainult väsimust ja meeleheidet võis nendes näha.

«Peab mõtlema,» vastasin ettevaatlikult, et mitte kurnatud inimest kurvastada.

«Ega vist aita siin midagi. Näe, kaks õhtut jantisin raibe püüd misega ja nüüd pani veel plehku. Kilo vorsti pistis ka nahka.»

Hakkasin taipama. Sassi on teilil «Hüvitage hulkuvaid kassile!»

«Tead, olen proovinud mitut moodi, alguses lih'salt jalaga lüüa, aga ei saa pihta ja paremat juhuul lööd ta ainult vigaseks. Hiljem hakkasin toiduga ligi meelitama. Kätte olen saanud ainult kolm tükkki. Esimene, kui ma talle kodus kallale läksin, pööras korteri nii segi, et pidin remonti tegema. Teise jaoks leigin sahvri tühjaks ja tahtsin näliaga proovida, kuid ta hakkas seal nii kõvasti kräunuma, et naabrid müütsa kräusid ja siis sai ta plagama. Ja näed, kolmas läks praegu.»

Avaldasin kaastunnet ja soovitsin konsultatsiooni saamiseks pöörduda tapamaja poole. Siis ulatas ta mulle lahkimiseks oma lõhkiküünistatud käe ja lubas minna Lil'eküla kanti, kus pidi veel ärahirnutamata kasse olema.

Hiljuti kuulsin sõbradelt, et Sassi oli olnud raske operatsioon pärast kokkupõrget ühe suure isase kassiga. Nüüd olevat ta juba päris terve, tikutoosid täiesti unustanud ja endale tulemasina ostanud.

I. SÜSTEEM

Anders Otu

Teadaanne

Üliõpilased, kes ostsid Ametiühingu Komiteest 16. oktoobri jääballetile pileteid, palutakse sellest teatada Ametiühingu Komiteesse tel. 742-51.

TPI AU KOMITEE

Toimetaja V. KALPUS

Орган парткома, ректората, комитета ЛКСМЭ и профкома Tallinnского политехнического института «Таллинский политехник», город Таллин

Trükikoda «Ühiselu», Tallinn, Pikk 40/42 Hind 2 kop.

Tellimise nr. 3665 MB-08676

TPI Meeskoor laulab TPEDI-s

12. detsembril kell 19.30

Uus ja huvitav kava eesti, nõukogude ning klassikalisesest kooriloomingust.

Ootame kõiki.

Piletid eelmüügil TPI a/ü komitees.

TPIM